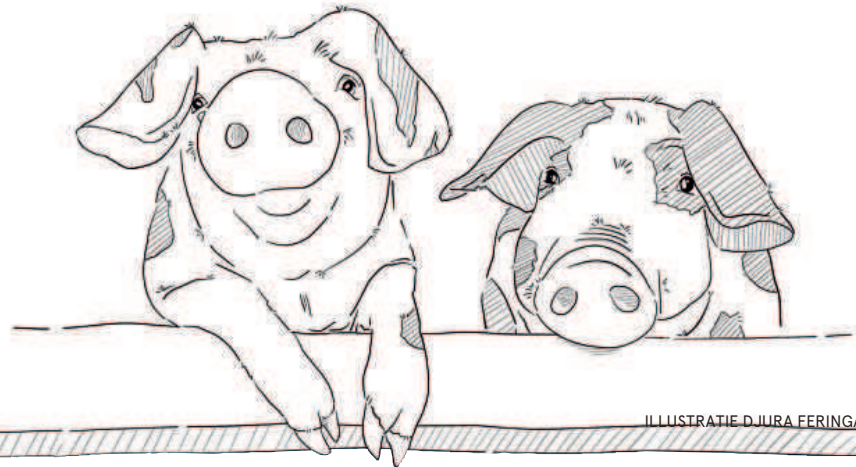

DAGBOEK**BIGGEN
JOURNAAL**

ILLUSTRATIE D. JURA FERINGA

Met twee honden, een poes, vijf hennen, een haan en man Paul woont Janna Zuiderveld op het Friese platteland. Ze begonnen aan een nieuw avontuur: twee biggen grootbrengen, om ze uiteindelijk op te eten.

Een roze wereld

Ademloos kijken we toe. Onze flappers doen aan ballet. Onder de dennenboom draaien ze minutenlang in slow motion om elkaar heen, springen bovenop elkaar, geven elkaar kopjes. Zussie laat zich langzaam zakken op de grond tot ze languit ligt, Beer gaat op zijn kont zitten en vlijt zich liefdevol tegen haar aan. Als een pas de deux. We zijn er stil van. En hun vacht is zo prachtig, met die parelmoeren glans. Boven hun ballerina-pootjes zou een roze tutu ze best staan.

Wat beleven we een enorme lol aan onze biggen. Dan te bedenken dat de meeste varkens anders leven. Omdat ze worden gezien als producten. Er zijn er in ons land meer dan 11 miljoen die hun leven slijten in afgesloten bakken van een paar vierkante meter. Nooit verse buitenlucht opsnuiven, nooit wroeten in de aarde, nooit slapen met de snuit weggestopt in een dikke laag stro. Nooit ballet onder een dennenboom.

Waarom zien we die dieren nooit? Gelukkig is er de POV, de Producentenorganisatie Varkenshouderij, die heeft een site in het leven geroepen voor een kijkje achter de dikke muren. Op de *The Pig Story* neemt de opgeruimde boerin Pleun, gekleed in een roze overall, ons in korte video's mee naar de varkensboerderij. Zeg maar gerust varkensfabriek. Schrandere meiske Sophie stelt vooraf de vragen. Vrolijk fluitdeuntje eronder, want het is zo'n gezellige boel op de boerderij. Voor wie? Pleun vertelt ons 'Het

Ware Verhaal', maar niet het hele verhaal. Zo krijg je nauwelijks een totaalbeeld van de stallen. Er gaan selectief deuren open. Een zeug die pas geworpen heeft, moet nu eenmaal zo strak tussen ijzeren spijlen (in een kraamkooi) liggen, anders plet ze haar biggen. Biggetjes krijgen speeltjes, maar ruimte om die te gebruiken hebben ze nauwelijks. Wat zijn ze schattig, net als kinderen, wordt ergens gezegd. Maar kinderen kunnen toch buiten spelen en ravotten? Die vragen stelt Sophie niet.

Pleun troont ons mee naar een duurzame varkensboerderij. Ha, fijn, daar hebben de roze rakkers het vast beter, denk je dan. Maar nee, dat duurzame is vooral gunstig voor de boer zelf: zonnepanelen, met reststromen voedsel wordt verspilling tegengegaan en de luchtwasser tegen ammoniakstank is zo geavanceerd dat de varkenshouder geen gas meer nodig heeft.

Zussie kijkt ons aan terwijl ze, nou ja zeg, in haar hok op het verse stro een drol legt. Ook ballerina's moeten poepen.

• thepigstory.nl
janna.zuiderveld@mediahuisnoord.nl

Volgende keer:
Leven op het platteland